

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΡΗΓΑ ΠΑΛΛΑΜΗΔΗ 4, ΤΗΛ. 30.297 ||| ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ ||| ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΤΩΝ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ||| ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΜΠΑΡΛΑ

"Επειτα από μια μακρόχρονη περίοδο αποσυνθετικής ανάλυσης και ψυχοτόνου σκεπτικισμού, η εμφάνιση του Χριστιανισμού ανανέωσε ολόκληρο το ψυχικό περιεχόμενο του ανθρώπου με μια νέα πίστη, φωτεινή και χλιδρόσημη. Και η πίστη αυτή, εξανάγκασε φλόγα στη φαντασία, φερέα και υπερκόσμιες ανάταξεις στην εμπνευση. Η μεγάλη τέχνη των νεωτέρων χρόνων είναι δημιούργημα του Χριστιανισμού. Αύτη διεύωσε την ουσία του και το πνεύμα του, κι' αν υπάρχει κάπου Χριστιανισμός — όχι η πολιτική του 'Αποστόλου Παύλου, ούτε οι ιδέες της Γενεύης, ή άρετη δίχως το Χριστό — αλλά αυτό το πνεύμα του Χριστού, κάτι το καλλιτεχνικό και ήρωικό και τρεμούλιαστο, μονάχα εκεί θα το βρούμε. Μονάχα εκεί, μετά τον Ίησού, στην καθαρία της τέχνης περιοχή, σ' ένα Ντιστο-γιεφσκύ ή ένα Μπαχ, σ' ένα Μπετόβεν ή σ' ένα Δαντή, το διάπυρο αυτό πνεύμα, κυριεύει άνοθευτο μια μεγάλη καρδιά, για να δημιουργήσει από την παγκόσμια αδυναμία, μια δύναμη Ικανή να απορροφήσει τα πάντα, να κατανοήσει τα πάντα και να κάμει να ξαναβούν προς τις πηγές των δλοι οι ποταμοί της ζωής.

Ότι εξεπήγασε από την εκπύρωση αυτή, από το Δαντή ως τους βυζαντινούς ύμνογράφους, έργα του λόγου ή του χρωστήρα, του ψηφιδωτού ή της σμίλης, παραμένουν πρότυπα άνυπέρβλητα. Οι βυζαντινές τοιχογραφίες και τα βυζαντινά μωσαϊκά, η Αγία Σοφία της Πόλης και η Νότερ-Ντάμ του Παρισιού, η γοθική αρχιτεκτονική και η γοθική λυπτική, μας δίνουν τις μεγαλύτερες αισθητικές και πνευματικές συγκινήσεις. Ποιό χειροποίητο κτίσμα μπορεί ν' αντιπαράβηθεί με την απόλυτη αρμονία της Αγίας Σοφίας, το υπέρλοχο συμφωνικό αυτό ποίημα της άναερης αρχιτεκτονικής του Ανθελμού; Ποιά ζωγραφική άγγιξε ποτέ τα υπερπονητικά και υπενέφελα ύψη που άγγιζουν οι τιτανικές συνθέσεις της Καπέλλα Σιφτίνα και των ναών του Μυστρά; Ποιά μουσική κατανώσει περισσότερο από την άπλη μας θρησκευτική μουσική;... Τα ωραιότερα πνευματικά λουλούδια των νεωτέρων χρόνων εξεπήδησαν από την κάμνο του Χριστιανισμού. Μουσικοί, ζωγράφοι, γλύπτες, ποιητές, δλοι οι καλλιτέχνες και δλοι οι πολιτισμένοι λαοί, άντλήσανε επί δύο χιλιετηρίδες την εμπνευσή τους από τη νέα θρησκεία και ιδιαίτερα από το άπρλιάτικο ποίημα της ζωής του Χριστού. Κι' ένα από τα άγαπητότερα θέματα της εμπνευσης αυτής, ήτανε πάντα η Γέννηση του Θείου Βρέφους, το «καίνό και παράδοξο» θαύμα, που εξανάκαμε θαλερό και ολόδροσο το γερασμένο πρόσωπο της γης. Σε μυριάδες άνεργονται τ' άριστοειρήνια της παγκόσμιας τέχνης που άνεπνευσε ή φάνη της Βηθλεέμ. Άλλα μέσα στη χλιδική αυτή βλάστηση, ξεχωρίζουνε, σε φωτοδδα διαμάντια, δυο άριστοουργήματα — ένα λυρικό κι' ένα ζωγραφικό — που μαρτυρούν την αλάνια άφειηρία κάθε πνευματικής άκμής, την αλάνια φωτεινή πηγή κάθε ωμορφίας, την Ελλάδα.

Αν ρίξουε μια σύντομη ματιά στους μακρυνούς βυζαντινούς αιώνας, θα δουε να τους φωτίζει μια μεγάλη ποιητική και μουσική μορφή: ο Ρωμανός, ύμνογράφος και μελωδός, ο ποιητής των «Κοντακίων», ο Πίνδαρος της εκκλησιαστικής μας φιλολογίας, όπως τον άποκαλεί ο Κρουμπάχερ. Άκμάζει στον δυδσο αιώνα, που είναι ο «χρυσός αιώνα» της βυζαντινής μουσικής. Άλλα πόσο είναι κοντά μας, ο άγνότατος αυτός λυριστής! Έχει φαντασία, έξαρση, πάθος. Είναι άναφτερωμένος από πηγιά αίσθησια. Υπερκόσμια δράματα έπιφοιτούν στην ποιητική φαντασία του και άντιφεγγίζονται στο αόθδρομητο νάμα της μουσικής του. Η γλώσσα του, μακρυνά από κάθε βυζαντινό σχολαστικισμό, είναι σχεδόν δημοτική για την εποχή του. Καί ή μελωδία του ρέει ρυθμικά, σαν ένα πεντακάθαρο κρουσταλλένιο ρεύμα, γεμάτο από μαρμαρυγές άστρων και άνταύγειες μυστικών ούρανών... Ο θρύλος μας μετέδωσε το παράξενό δράμα, που, μια νύχτα των Χριστουγέννων, άποκάλυψε στον έαυτό του τον ποιητή. «Άστραφε φώς» και ο νεαρός μελωδός είδε τη Θεοτόκο να του άπλώνει το χέρι, που κρατούσεν ένα τυλί- (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7)

ΙΝΔΙΕΣ

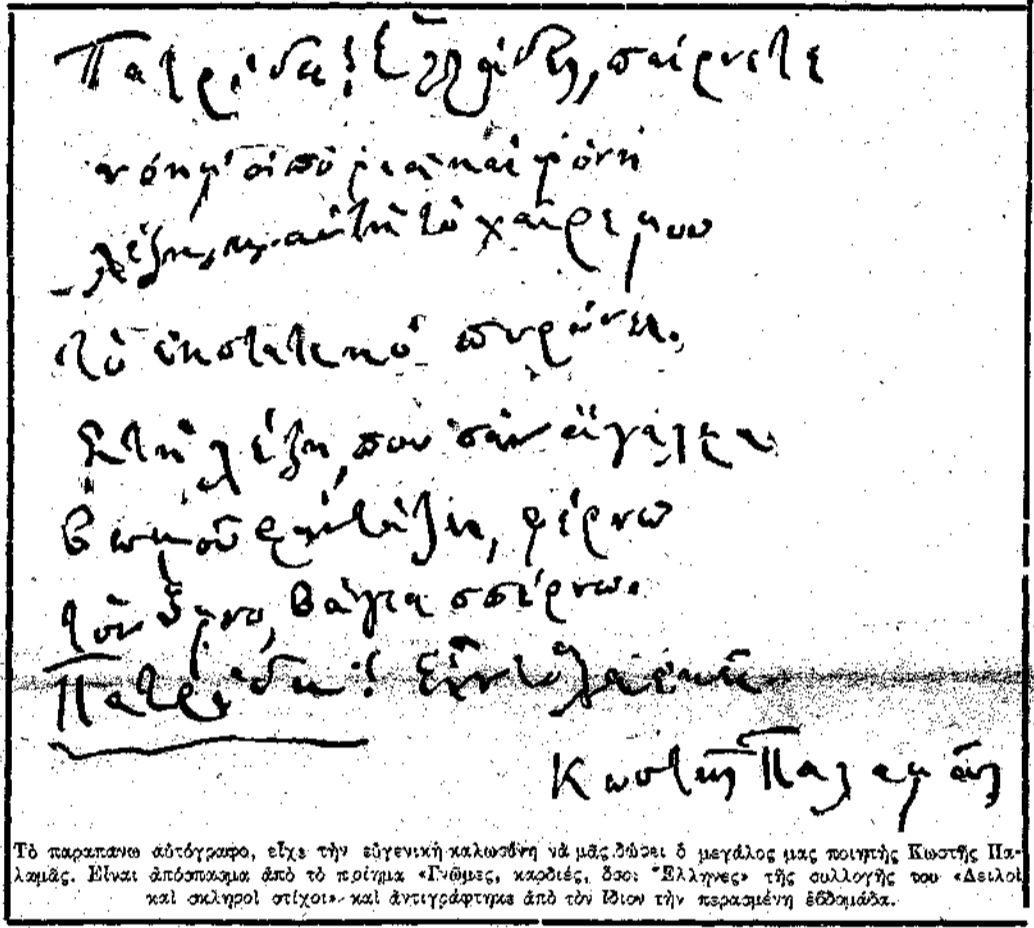
ΤΟΥ Κ. ΑΜΑΝΤΟΥ

Ο Ιστορικός Alfons Vath τόπως έδω και λίγα χρόνια (1934) στον έκδοτικό οίκο Herder του Freiburg της Γερμανίας, ένα καλό Ιστορικό βιβλίο με τον τίτλο Die Indier.

Έπειδή τον τελευταίο καιρό έξ άφορηής του μεγάλου πολέμου νόμιζαν πολλοί, πολιτικοί και σοφοί, ότι οι Ινδίες θα έπαναστατήσουν και θα διώ-

λιτισμό του Ινδικού λαού.

Στις Ινδίες δέν υπάρχει ένας λαός, αλλά πολλοί, άφοι όμιλούνται εκεί κάτω πάνω από διακόσιες γλώσσες και διάλεκτοι. Βέβαια, πολλή σημασία έχουν οι Άριοι, που πήγαν εκεί άπ' τα βόρεια της Εύρώπης και σχημάτισαν μαζί με τους Πέρσες τον άνατολικό κλάδο της Ινδοευρωπαϊκής όμοφυλίας.

Το παραπάνω αότιγραφο, είχε την εύγενή κλωσθένή να μάς δώσει ο μέγας μας ποιητής Κωστής Παλαιός. Είναι απόσπασμα από το ποίημα «Ένας, κορμιάς, δυο Έλληνες» της συλλογής του «Ασπιδί και σκληροί στίχοι» και άντιγράφημα από τον Ίδιο την παραπάνω έδδομάδα.

ζουν τους Άγγλους, νόμισα πως είναι καλό να γράψω δυο λόγια, με οδηγό το βιβλίο του Vath, που είναι, χωρίς άλλο, από τα καλύτερα που γράφτηκαν για την Ινδική Ιστορία. Ο Vath στο βιβλίο του προσέχει πολύ την έθνολογία των Ινδιών, γιατί, χωρίς αυτή, δέν ήμπορούμε να εξηγήσουε τα Ιστορικά γεγονότα και τον πο-

Οι Άριοι ήσαν πολεμικοί στην άρχή είχαν, δηλ., τη μαχητικότητα των βορείων Αρίων και κυριέψαν μεγάλο μέρος των Ινδιών, αλλά, με τον καιρό, άνακατέυτηκαν με διάφορες άλλες φυλές και τροποποίησαν πολύ τον χαρακτήρα των. Καί το κλίμα των Ινδιών βοήθησε στην τροποποίηση αυτή. (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2)

Τοιχογραφία της Περίβητου εν Μυστρά. Άντιγραφή δια χειρός Φώτιου Κόντογλου, μετά την έκ του ρόπου και των άκρίτων άνταλλαγών. (Βλέπε στη σελίδα αυτή σχετικά άρθρο του έκλεκτου υμαρτή μας κ. Τάκη Μπαρλά).

Ο Πέρου Σέλλεϋ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΤΟΥ ΦΑΝΗ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Δέν υπήρξαν πιό δύσκολες και τραγικές περιστάσεις, από εκείνες που άντιμετώπισε η Έλληνική Έπανάσταση, όταν κηρύχτηκε τα 1821. Όλες οι χώρες δέν είδαν σ' αυτή παρά την άναβίωση των παλαιών χρόνων της Σαλαμίνας και του Μαραθώνα. Ο άγγλικός και γαλλικός ρωμαντισμός διέκριναν στο κίνημα εκείνο το νέο ζύπνημα της εύρωπαϊκής συνείδησης και πίστευαν στην άναγέννηση του κόσμου με το πνεύμα της Έλληνικής Έπανάστασης. Έτσι δικαιολογείται ο ένθουσιασμός του Βύρωνα και του Σατωβριάνδου, τα ποιήματα του Ούγκώ και του Μόλλερ και τα δάκρυα του Βάγνερ. Έτσι εξηγείται ο άκράτητος εκείνος συναγερός, που κατέλαβε τις κοινωνίες της Εύρώπης καθ' όλη τη διάρκεια του Άγώνα. Ο φιλελληνισμός δέν ήταν απλά ελληνική όπθεση, αλλά είχε σημασία πολύ εφύτερη, σημασία παγκόσμια κι' έπηρεασε ολόκληρη την Ιστορία του δέκατου ένατου αιώνα. Η Έπανάσταση συγκίνησε και συγκλόνησε όλα τα έξοχα πνεύματα. Ποιητές, λόγιοι, ζωγράφοι, πολιτικοί και δημοσιογράφοι και γενικά όλη ή στρατιά των έκλεκτών της εποχής εκείνης είχε ταχθεί με το μέρος των Έλλήνων. Επόμετο για μια πραγματική σταυροφορία. Άρχαία και Νέα Ελλάδα, Θεσσαλονίκες και Δραγατσάνι, Ερυσός και Σαλαμίνα, Βαλτέτσι και Μαραθώνας, ζύπνησαν μέσα στις ψυχές των ανθρώπων τις εφγενέστερες και ύψηλότερες Ιδέες. Τα χείλη προφέραν τις λέξεις αυτές με κατανύξη, σε σε μυσταγωγία. Οι αιώνας, όπως και σήμερα, είχαν γεφωρωθεί κι' ο Χρόνος είχε γάσει τη σημασία του. Με τόνειρο της Ελλάδας ξεπερπάθη ή άσχηή του δέκατου ένατου αιώνα.

Άλλ' εκείνος που περισσότερο αισθάνθηκε τη φλογερή εκείνη εποχή, εκείνος που δραματίστηκε τα πεπρωμένα της, υπήρξεν ο μεγαλύτερος όποήτης των νεωτέρων χρόνων, ο νέος τραγικός Διώνυσος της ποιήσεως, ο Άγγλος ποιητής Πέρου Σέλλεϋ. Πόσοι τον γνώρισαν στην Ελλάδα, πόσοι άκουσαν τόνόμα του; Κι' όμως ο Σέλλεϋ, μαζί με το Βύρωνα και το Σολωμό μας άποτελούν την άγια τριάδα της Λευτεριάς των Έλλήνων. Τραγουδιστές μαζί και προφήτες, τιτανόψυχοι και τιτανολόγοι, ύψωσαν κι' οι τρεις τους το θέσιον Έγμνο προς την αλάνια Ελλάδα, στην Ελλάδα της Λευτεριάς και της θυσίας, στην Ελλάδα του δλοκατωμάτος. Από την αματωστάλαχτη καρδιά της πήραν το αίμα κι' έγραψαν τους φλογερούς στίχους τους. Ίδως ο Σέλλεϋ στέκεται στη θεία κορφή, την άπλησίαστη, κόκκος του Λόγγου, λουσμένος στο φώς του ήλιου της Λευτεριάς, στο αλάνιο φώς των βουνών και των θαλασσών της τρισυασημένης του Ελλάδας! «ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ!» έκραξε μόλις έμιασε την Έλληνική Έπανάσταση. «Οι νόμοι μας, ή φιλολογία μας, ή θρησκεία μας, οι τέχνες μας έχουν τις ρίζες τους στην Ελλάδα. Γιατί χωρίς την Ελλάδα, ή Ρώμη δέν θα μπορούσε να σκορπίσει κανένα φώς κι' έμεις θαύμασε είδωλοάστες κι' άγριοι. Άυτοι έσπρωξαν μέσ' από άμέτρητα κανάλια άδιόρατες ενέργειες, στην έξευένιση και στη χαρά του ανθρώπινο γένος, ως τη συντέλειά του.»

Βρισκόταν στην Πίζα της Ιταλίας, όταν τον επισκέφτηκε ο Άλέξανδρος Μαυροκορδάτος, το Μάρτιο του 21. Μή γνωρίζοντας καλά τις Ιδέες του, αλλά μαυτεύοντας τις μυχίες σκέψεις του, του άνάγγειλε την Έπανάσταση, μέσα σε κύκλο μιας συγκεντρώσεως φίλων. Σε μια στιγμή ριγηλής συγκινήσεως, ο Μαυροκορδάτος ξεδίπλωσε την προκήρυξη του Έψηλάντη και διάβασε: «ΜΑΧΟΥ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. Η ώρα ήλθεν, ή άνδρες Έλληνες! Πρό πολλού οι λαοί της Εύρώπης, πολεμώντες υπέρ των ίδιων δικαιωμάτων και έλευθερίας αλών, μας έπροσκάλουν εις μίμησιν. Οι άδελφοί μας, και φίλοι είναι παντού έτοιμοι. Άς καλέσωμε λοιπόν έκ νέου, ή άνδρειοί και μεγαλόψυχοι Έλληνες, την Έλευθερίαν εις την κλασσικήν γήν της Ελλάδος...»

Ο Σέλλεϋ τον διέκοψε. Πήρε στα χείρια του την προκήρυξη και με χείλη τρεμάμενα (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2)

ΙΣΤΟΡΙΑ

(Βιβλίο 8ο)

ΜΕΤΑΦΡ. ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

14.

108. Ἄμα ἐξημέρωσε, βλέποντας οἱ Ἕλληνες τὸ πικρὸ τὸν ἀντιπάλον τους, βρισκόμενον στήν ἴδια θέσθ, πίστευαν πὸς καὶ τὰ πλοῖα τους εἴσαν ἐπὶ τὸ ὄψιμον νόμισμα λαοῦν πᾶσι τοῖς ἔτοιμαζόμενοι πλοῖοις. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

15.

109. Ὅταν εἶδε τὸ θεματοκλῆς πὸς δὲ θὰ καταφέρνε τὸν περισσότερο, τουλάχιστον, τὸν τραβήξουν σὺν τῷ Ἐλληνιστῷ, ἄλλως ἐξύναντο ἄνθρωποι τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

16.

110. Ὁ θεματοκλῆς τὸς δὲ εἶπε αὐτῷ ὅτι οὐδὲν ἔμελλε, οἱ Ἀθηναῖοι δὲ μὴ ἀποτύχουν, γὰρ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

17.

111. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεματοκλή ἀφῶ ἔβλεπε τὸν εἶδη τὸν πλοῖον, οἱ Ἕλληνας δὲ μὴ ἀποτύχουν, γὰρ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

18.

112. Ἐπὶ τὸ μεταδὸν ὁ θεματοκλῆς πὸς δὲ θὰ καταφέρνε τὸν περισσότερο, τουλάχιστον, τὸν τραβήξουν σὺν τῷ Ἐλληνιστῷ, ἄλλως ἐξύναντο ἄνθρωποι τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

ΕΡΕΚΙΝ ΚΩΝΤΟΥΕΛ ΣΤΑ ΚΑΠΝΟΤΟΠΙΑ

ΜΕΤΑΦΡ. Γ. ΤΡ.

23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5)

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3)

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5)

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

109. Ὅταν εἶδε τὸ θεματοκλῆς πὸς δὲ θὰ καταφέρνε τὸν περισσότερο, τουλάχιστον, τὸν τραβήξουν σὺν τῷ Ἐλληνιστῷ, ἄλλως ἐξύναντο ἄνθρωποι τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

110. Ὁ θεματοκλῆς τὸς δὲ εἶπε αὐτῷ ὅτι οὐδὲν ἔμελλε, οἱ Ἀθηναῖοι δὲ μὴ ἀποτύχουν, γὰρ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

111. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεματοκλή ἀφῶ ἔβλεπε τὸν εἶδη τὸν πλοῖον, οἱ Ἕλληνας δὲ μὴ ἀποτύχουν, γὰρ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

112. Ἐπὶ τὸ μεταδὸν ὁ θεματοκλῆς πὸς δὲ θὰ καταφέρνε τὸν περισσότερο, τουλάχιστον, τὸν τραβήξουν σὺν τῷ Ἐλληνιστῷ, ἄλλως ἐξύναντο ἄνθρωποι τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

Ἔσαν τρεῖς ἄρες τὰρα πὸς τὸν Ζήτην παθεῖν τὸν πλοῖον καὶ τὸν ἄστυ. Ὁ δὲ Πέρσης θὰ ναυμαχοῦσαν μαζὶ τους, ἐτοιμαζόμενοι τὸν ἐπὶ τὸν ἄστυ.

ΚΑΘΩΣ ΠΕΤΑΙ... (1) Ἐπὶ μὲν παρῶν ἀποστολῶν τῶν Στρουτωνίδων...

Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΑΡΝΑΚΗΣ

(1) Ἐπὶ μὲν παρῶν ἀποστολῶν τῶν Στρουτωνίδων...

(1) Ἐπὶ μὲν παρῶν ἀποστολῶν τῶν Στρουτωνίδων...

Τὸ δὲ μὲν παρῶν ἀποστολῶν τῶν Στρουτωνίδων...

Τὸ δὲ μὲν παρῶν ἀποστολῶν τῶν Στρουτωνίδων...

Τὸ δὲ μὲν παρῶν ἀποστολῶν τῶν Στρουτωνίδων...

Ἐκκυκλοφόρησε τὸ νέον βιβλίον τῆς κ. Κατιάνας Σταύρου

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Με σχέδια τοῦ ζωγράφου Ὁρέστη Κανέλλη

Πωλεῖται ἐν τῷ κεντρικῷ ἀθηναϊκῷ βιβλιοπωλεῖα

ΔΡΧ. 60.-

Κυκλοφορεῖ σ' ἄλλα τὰ βιβλιοπωλεῖα

Τ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ

ποιήματα ΑΓΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ἔκδοσις Ἐστῆς

ΚΑΚΗΣ ΜΠΑΡΑΣ

Τέσσερα σχέδια του έκλεκτου συνεργάτη μας κ. Γ. ΒΑΚΑΛΟ για το νέο τόμο διηγημάτων του ξεχωριστού πεζογράφου 'Ηλία Βενέζη. 'Από πάνω κι' άριστερά, προς τὸ δεξιὰ : «Δὲν ἔχει πλοῖο», «Τὸ ἀσημένιο καράβι», «Τὰ νερά», «Σαντορίνη». (Τὸ διήγημα «Σαντορίνη» τὸ δημοσιεύουμε στὴν 3η σελίδα τοῦ σημερινοῦ μας φύλλου).